

39. Sprawy z zakresu broni i materiałów wybuchowych

Z tej kategorii (symbol 631) rozpoznano ogółem 293 sprawy. W sprawach, w których wniesiono skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie wpłynęły dotychczas rozstrzygnięcia tego Sądu. W związku z tym prawomocność niektórych orzeczeń, wydanych w Wydziale VI WSA w Warszawie, nastąpiła skutkiem ich niezaskarżenia do Sądu wyższej instancji. Tematycznie rozpoznane sprawy korespondowały ze sprawami tego rodzaju z lat ubiegłych. Kontynuowana była też dotychczasowa linia orzecznicza Sądu w tych sprawach. Nie wystąpiły w nich istotne problemy prawne. Spośród spraw zakończonych prawomocnie można wymienić wyrok z dnia 25 września 2007 r., wydany w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 1015/07**, dotyczącej cofnięcia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego rodzajami broni i amunicji – oddalający skargę na decyzję organu, której przesłanką był fakt skazania skarżącego prawomocnym wyrokiem sądu karnego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k., co zostało uznane, w świetle art. 17 ust. 2 pkt 2 lit a) w związku z art. 8 ust. 1 pkt 1 lit g) ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679 ze zm.), za decydujące o cofnięciu koncesji.

Podobnie w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 129/06** wyrokiem z dnia 23 stycznia 2007 r. Sąd oddalił skargę na postanowienie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji o podjęciu postępowania w sprawie cofnięcia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu bronią i amunicją z uwagi na skazanie koncesjonariusza za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. i z art. 224 § 2 k.k.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 1175/07** Sąd wyrokiem z dnia 12 września 2007r. uchylił decyzję Komendanta Głównego Policji o cofnięciu skarżącemu pozwolenia na broń palną myśliwską. W stosunku do skarżącego toczyło się postępowanie karne o popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, co - w ocenie Sądu - nie dawało podstaw do przyjęcia, że skarżący był osobą, co do której mógł mieć zastosowanie art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (t. j.: Dz. U. z 2004 r. Nr 52, poz. 525 ze zm.). W świetle

tego przepisu pozwolenia nie wydaje się osobom (odpowiednio co fa – art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy), co do których istnieje uzasadniona obawa, że mogą użyć broni w celu sprzecznym z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, w szczególności skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub mieniu albo wobec których toczy się postępowanie karne o popełnienie takich przestępstw. Sąd uznał, że organ powinien w tej sprawie przeprowadzić pełne postępowanie dowodowe obliczone na ustalenie w całości jej okoliczności, czy wobec strony istnieje uzasadniona obawa sprzecznego z prawem użycia broni.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 761/07** przeciwko skarżącemu toczyło się postępowanie karne o popełnienie przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych i przeciwko obrotowi gospodarczemu, jednakże organ administracji nie wykazał dlaczego fakt ten, w jego ocenie, stanowił podstawę do zaliczenia skarżącego do kategorii osób wymienionych w art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji. Z tego względu, Sąd wyrokiem z dnia 2 lipca 2007 r. uchylił zaskarżoną decyzję organu.

Podobnie w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 820/07** wyrokiem z dnia 20 lipca 2007 r. uchylona została decyzja o odmowie wydania pozwolenia na broń palną myśliwską. Organ administracji oparł ją bowiem na byłym skazaniu za przestępstwo udziału w bójce lub pobiciu, które uległo zatarciu. Powołując się na art. 106 k.k., art. 75 k.p.k. oraz na wyroki NSA – II OSK 88/06; III SA 7339/98 i II OSK 863/06 – i na wyrok Sądu Najwyższego – III AZP 6/84 – uznano, iż sam fakt skazania, które uległo zatarciu, nie może być podstawą odmowy wydania pozwolenia na broń.

Z kolei, w sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 2252/06** Sąd wyrokiem z dnia 26 czerwca 2007 r. uchylił decyzję organu o cofnięciu pozwolenia na broń myśliwską, wydaną na skutek warunkowego umorzenia postępowania karnego za przestępstwo z art. 233 § 6 k.k. – złożenia fałszywego oświadczenia – i z art. 272 k.k. – wyłudzenie poświadczenia nieprawdy. Zdaniem Sądu, oparcie tego rozstrzygnięcia jedynie na wyroku warunkowo umarzającym postępowanie karne bez uzasadnienia obawy, o jakiej mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji, stanowiło o jego wadliwości.

W sprawie o **sygn. akt VI SA/Wa 818/07** skarżący, któremu decyzją organu cofnięto pozwolenie na broń, był skazany za przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, polegające na niezastosowaniu się do orzeczenia sądu o zakazie prowadzenia pojazdów, w związku ze skazaniem za wykroczenie prowadzenia

pojazdu po użyciu alkoholu. Decyzja ta została uchylona (wyrok Sądu z dnia 30 sierpnia 2007 r.) z uwagi na niewykazanie przez organ, iż skazania za ww. czyny dawały podstawę do przyjęcia wystąpienia przesłanek z art. 15 ust. 1 pkt 6 ustawy o broni i amunicji. W uzasadnieniu m.in. Sąd powołał się na wyrok NSA z dnia 15 grudnia 2006 r. (II OSK 88/06) oraz z dnia 4 czerwca 2007 r. (II OSK 863/06), w których Sąd ten wyraził pogląd, iż jednorazowe skazanie za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, bez ustalenia okoliczności czynu i cech osobowych skazanego, nie daje podstaw do cofnięcia pozwolenia na broń.